گالری جهان

اکونومیست

پایان ایدز؟

■ مجله اکونومیست، معتبرترین مجله اقتصادی جهان است که در انگلیس منتشر می‌شود. اکونومیست مجله‌ای اقتصادی است که البته موضوعات روز را حتی با رویکردهای اجتماعی، علمی، سیاسی و... مورد توجه قرار می‌دهد. سوژه مورد نظر این هفته مجله اکونومیست، ایدز است؛ بیماری قرن معاصر که هنوز راهی برای درمان قطعی آن پیدا نشده است. اما تیتر روی جلد اکونومیست چیز دیگری می‌گوید. اکونومیست تیتر زده، پایان ایدز؟ پرسش مرددی است. بحث اکونومیست این نیست که محققان راه درمان قطعی این بیماری مرموز را پیدا کرده‌اند. منظور این نشـریه از پایان ایدز، موثر بودن راه‌های پیشگیری در کنترل این بیماری است. در توضیحی که پایین تیتر و گوشه جلد نوشته شده می‌خوانیم: پنج میلیون انسان مستعد و در معرض خطر ویروس HIV نجات پیدا کردند و جمعیتی بزرگ در انتظار آسیب به سر می‌برند. این جمعیت بزرگ در آفریقا و آسیا نهفته است؛ جایی که انسان‌ها با ایدز متولد می‌شوند. این جمعیت، جمعیت ناچار است. جمعیتی که نقشی در ابتلا ندارد و از مادر ویروس را تحویل می‌گیرد. در عکسی که اکونومیست به عنوان عکس جلد انتخاب کرده یکی از افراد این جمعیت ناچار را می‌بینیم. چشم‌های معصوم کودک در آغوش مادرش به آینده امید بسته است تا بلکه راه‌حل قطعی درمان این ناچاری پیدا شود. کنار لوگوی اکونومیست تیترهایی از مطالبی که در صفحات داخلی منتشر شده می‌بینیم.

نکته: در میان تیترها و موضوعاتی که اکونومیست این شماره روی جلد خود منتشر کرده، تنها دو تیتر اقتصادی به چشم می‌خورد. اکونومیست بی‌دغدغه سراغ هر موضوعی می‌رود که مورد توجه مخاطب است.

تایم

چگونه اقتصاد آمریکا را احیا کنیم؟

■ تایـم این هفته برای آنهایی که مسـایل اقتصادی آمریکا را دنبال می‌کنند، خواندنی است. تایم در جدیدترین شماره خود راه‌های احیای اقتصاد نیمه جان آمریکا را بررسی کرده است. در تیتری که روی جلد تایم منتشر شده می‌خوانیم: چگونه اقتصاد آمریکا را احیا کنیم؟ در توضیح تیتر هم نوشته شده پنج اصل خانمان‌برانداز اقتصاد آمریکا. در واقع تایم این هفته هم پرسش کرده و هم راه‌حل ارایه داده اسـت. طرح جلد این نشـریه هم گویای موضوع تیتر و پرونده این شماره تایم است. در طرح جلد، یک دلاری پنج تکه را می‌بینیم. پنج تکه‌ای که نماد هرکدام از آن اصولی اسـت که اقتصاد آمریکا را به این روز نشـانده است. کشـوری که روزگاری مدعی بود غول اقتصادی جهان اسـت و بر دنیا حکمرانی می‌کند، حالا به روزی افتاده که کارشناسانش دنبال راه‌حلی می‌گردند برای بازسازی غول؛ شاخصی که باعث شـده آمریکایی‌ها بـرای احیای اقتصاد خود بـه تکاپو بیفتند، شـاخص تولید ناخالص ملی است. در گزارش تایم نوشته شده این شاخص طبق پیش‌بینی‌ها رشد نداشته است. آمریکا در سال آینده انتخاباتی مهمی پیش رو دارد. این تلاطم و تکاپو به‌همین خاطر اسـت. آمریکا یک‌بار دیگر هم فروپاشـی غول را تجربه کرده بود؛ در سال‌های بعد از پایان جنگ‌های جهانی. باز هم پای جنگ در میان است.

نکته: نکته خاصی در تایم این شماره به چشم نمی‌آید.

شام سپید

سـحرطلوعی: فرانسوی‌ها هر سال در تاریخ ۱۷ ژوئن مقابل کلیسای نوتردام و البته اماکن دیگر دور هم جمع می‌شوند تا مراسم شام‌سپید را به جا بیاورند. آنها لباس سپید می‌پوشند، از خانه با خود غذا و نوشیدنی می‌آورند و شام را در کنار هم می‌خورند. در ضمن داشتن کلاه‌های سفید هم برای خانم‌ها الزامی است. راستش را بخواهید فرانسوی‌ها برای حضور در خیابان برای اعتراض یا به نیت جشن دنبال بهانه نیستند. ابتدا در خیابان حاضر می‌شوند بعد بهانه‌اش را پیدا می‌کنند! مراسم شام سفید هم یکی از این حضورهای خیابانی است. البته در تاریخچه این مراسم آمده که فردی به نام فرانسوا پاسکوییه سال‌ها پیش از دوستانش دعوت کرده در روزی از روزهای ماه ژوئن او را در جنگل بولونی پیدا کنند. او به آنها گفته لباس سفید بپوشند، در حد مقدور هم غذا با خود بیاورند. راست و دروغش گردن آنهاست که تاریخچه مراسم را این‌گونه تعریف کرده‌اند.

عکس: رویترز

گالری جهان

فیگارو

ناتو تا پایان کار می‌ماند

■ روزنامه فرانسـوی فیگارو بعد از مدت‌ها دوباره در صفحه یک خود به سـوژه لیبی بازگشته است. لیبی در روزنامه‌های فرانسوی بیش از هر روزنامه دیگری مورد توجه قرار می‌گیرد. علتش هم حضور فرانسه در خط اول نیروهای ناتو در طرابلس و دیگر شهرهای آشوب‌زده لیبی است. روزنامه فیگارو در تیتر یک خود از زبان فرمانده ناتو در لیبی می‌گوید: «نظامیان ناتو تا پایان کار در لیبی می‌مانند». فیگارو با فرمانده ناتو گفت‌وگویی اختصاصی برای خوانندگان خود ترتیب داده است. در زیرتیتر فیگارو هم می‌خوانیم عملیات کشورهای متحد عضو پیمان نظامی آتلانتیک‌شـمالی تنها یک هدف دارد و آن هم قذافی اسـت. به محض پایان کار قذافی کار ناتو هم تمام می‌شـود. در دل گـزارش مربـوط به تیتر یک تصویـری دوربر از هلی کوپترهای فرانسوی که در آسمان لیبی به پرواز درآمده‌اند هم می‌بینیم. عکس یک روزنامه فیگارو تصویری اسـت از آقای فرانسوا ویرگانس، نویسنده و کارگردان بلژیکی – فرانسوی. او به آکادمی فرانسه دعوت شده بوده تا از اثر جدید خود رونمایی کند، اما مثل اینکه ۱۵ دقیقه دیر به مراسم رسید و هنگام سخنرانی یکی از اعضای آکادمی هم در جای خود مستقر نبوده است. او صاحب کرسی ۳۲ آکادمی فرانسه است که تا سال ۲۰۰۹ به دیگر نویسنده فرانسوی یعنی آلن‌رب گریه تعلق داشته است. همه اینها باعث شده فیگارو عکس یک خود را به فرانسوا ویرگانس اختصاص دهد.

نکته: در صفحه یک روزنامه فیگارو نکته خاصی به چشـم نمی‌آید. جز اینکه فیگاروییها بی‌رودربایسـتی از هنرمندانشان ۱۵ دقیقه تاخیر آنها را توی چشمشان فرو می‌کنند.

ایندیپندنت

آنها فرار می‌کنند، آنها شلیک می‌کنند

■ صفحه یک روزنامه ایندیپندنت هنوز هم متوجه مساله سوریه اسـت. از روزی که در سـوریه تظاهرات مردم آغاز شـده است، ایندیپندنـت تقریبا هر روز صفحه یک خـود را به این موضوع اختصاص داده اسـت. این بار هم عکسـی زیبـا و تاثیرگذار از اتفاقات سوریه بر صفحه یک این روزنامه نشسته است. در عکس، زنان جوان و مادران سوری را می‌بینیم که آواره و بی‌خانمان در مرزهای ترکیه پناه گرفته‌اند. اما واقعیت این است که پناهگاه و کمپی در کار نیست. این‌طور که خبرنگار ایندیپندنت مستقر در مرز خیربه‌الجوز در همسایگی ترکیه نوشته است، نظامیان سوریه مرزها را بمباران می‌کنند و به مردم آواره و معترض برای خروج اجازه نمی‌دهند. بالا و پایین عکس سیاه شده و زمینه خاکستری تصویر بیشتر به چشم می‌آید. ایندیپندنت در همین پس زمینه سـیاه رنگ، تیتر و توضیح تیتر را منتشـر کرده است. در تیتر می‌خوانیم آنها به مردمی که فرار می‌کنند، شلیک می‌کنند. این تیتر از زبان مردم آواره اسـت. بالاتر از عکس هم نوشته شده از درون سوریه؛ عکسی که ظلم بر مردم سوریه را آشکار می‌کند.

نکته: مطلبی که درباره سوریه در ایندیپندنت منتشر شده اختصاصی این روزنامه است. البته دولت اسد برای هیچ خبرنگاری اجازه‌نامه ورود به سوریه را صادر نکرده است. اما ایندیپندنتی‌ها از دو خبرنگار مخفی خود خواسته‌اند به این کشور سفر کنند و از دل ماجرا برایشان خبر بفرستند.